

Sygn. akt III KO 93/22

POSTANOWIENIE

Dnia 30 sierpnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie **M. W.**

oskarżonej o czyn z art. 286 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 30 sierpnia 2022 r.,

wniosku Sądu Okręgowego w K., zawartego w postanowieniu tego Sądu z dnia 29 lipca 2022 r., sygn. akt IX Ka [...], o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w R.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy swój wniosek umotywował tym, że w zawisłej przed nim sprawie jedną z oskarżonych jest M. W., zaś w charakterze pokrzywdzonej występuje M. L., a więc odpowiednio była wieloletnia pracownica tegoż Sądu, ostatnio w Wydziale Karnym Odwoławczym oraz aktualna wieloletnia pracownica właściwego Sądu, obecnie pełniąca obowiązki we wskazanym Wydziale. W ocenie Sądu w tych realiach w opinii społecznej może zrodzić się przekonanie o braku warunków do rozpoznania przedmiotowej sprawy przez ten Sąd w sposób obiektywny. W tej sytuacji dobro wymiaru sprawiedliwości przemawiać ma zdaniem Sądu właściwego za przekazaniem sprawy innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k.

Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje.

Wniosek Sądu Okręgowego jest zasadny i dlatego został uwzględniony.

Ugruntowany jest już pogląd, że wystąpienie okoliczności, które mogłyby wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie, nawet i mylne, o braku warunków do rozpoznania danej sprawy w sposób w pełni obiektywny, przemawia za jej przekazaniem innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k. z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Tak właśnie było w przedmiotowej sprawie. Wszak do Sądu Okręgowego wpłynęła sprawa, w której oskarżoną jest była wieloletnia pracownica Wydziału Karnego Odwoławczego tegoż Sądu, zaś pokrzywdzoną jest aktualna wieloletnia pracownica owego Wydziału. W ocenie Sądu Najwyższego ten szczególny układ powoduje, że pozostawienie sprawy w Sądzie Okręgowym może zrodzić w opinii publicznej przekonanie o braku warunków do jej obiektywnego rozpoznania, skoro chodzi o osoby przez wiele lat z nim związane i znane orzekającym w nim sędziom. Powyższe przemawia więc za odstąpieniem od właściwości miejscowej z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, gdyż w tych realiach Sąd Okręgowy jako taki jest „nieodpowiedni” do merytorycznego rozpoznania skierowanej do niego sprawy.

Z tych powodów Sąd Najwyższy uwzględnił niniejszą inicjatywę i przekazał przedmiotową sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w R. Podkreślić trzeba, że to rozstrzygnięcie nie oznacza powzięcia przez Sąd Najwyższy wątpliwości co do obiektywnego rozpoznania sprawy przez Sąd właściwy, lecz stanowi jedynie wyraz troski, aby wykluczyć mogące się zrodzić w opinii publicznej błędne przekonanie w tej materii, gdyby sprawa przekazana jednak nie została.

Z tych też względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w postanowieniu.

[as]